

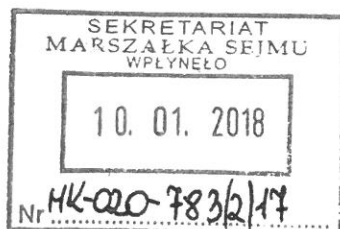
Solidarność

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax /58 308-4219
sekprez@solidamosc.org.pl

Do druku nr 2138

SPK/73364/43/2018

Gdańsk, 9 stycznia 2018 r.

Szanowny Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku.

W załączeniu przesyłam decyzję Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 1/18 ws. poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z prośbą o zapoznanie się z jej treścią.

Z poważaniem

Z-ca PRZEWODNICZĄCEGO
KK NSZZ „Solidarność”
[Signature]
Tadeusz Majchrowski

Decyzja
Prezydium KK

nr 1/18

ws. poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje poselski (KP PO) projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Prezydium KK w dużym stopniu podziela diagnozę przedstawioną przez Wnioskodawcę projektu. Zgadza się, że kluczowe, z punktu widzenia rozwoju gospodarczego i społecznego Polski, jest zwiększenie skali zatrudnienia osób w wieku 60 plus, zarówno kobiet jak i mężczyzn. Wskaźnik zatrudnienia winien przewyższać docelowo średnią unijną i należy dążyć do osiągnięcia sytuacji istniejącej we wskazanych w uzasadnieniu państwach charakteryzujących się najwyższym wskaźnikiem zatrudnienia osób starszych.

NSZZ „Solidarność” dostrzega także problem niskich świadczeń emerytalnych osób, u których zatrudnienie prekaryjne (na przykład w oparciu o umowę zlecenia) przeplatało się z okresami bezrobocia i okresami bycia stroną stosunku pracy z wynagrodzeniem oscylującym koło minimalnego wynagrodzenia.

Zdaniem Związku najistotniejszym problemem uniemożliwiającym dłuższą pracę jest stan wyeksploatowania pracowników w wieku okołoemerytalnym. Czynniki takie jak: stan zdrowia, zdolność do pracy fizycznej, stan mięśniowo – szkieletowy, choroby neurologiczne są czynnikami decydującymi o zaprzestaniu dalszej aktywności zawodowej.

Istnieje potrzeba zdecydowanie bardziej kompleksowego działania przede wszystkim w obszarach: medycyny pracy, warunków pracy, i co niezmiennie istotne, zwiększenia efektywnej możliwości podnoszenia i aktualizowania kwalifikacji i umiejętności zawodowych. W tym kontekście należy poszukiwać bardziej efektywnych sposobów wykorzystania środków z Funduszu Pracy w zakresie kształcenia ustawicznego. NSZZ „Solidarność” przypomina o bardzo negatywnej ocenie Związku redukcji środków

w Krajowym Funduszu Szkoleniowym w roku 2018. Obszar związany ze zdolnością psychofizyczną do pracy oraz kwalifikacjami pracowników postrzegamy jako pierwszoplanowe wyzwanie wymagające decyzji ze strony Parlamentu.

Projektodawca proponuje, aby na wniosek pracownika, w wieku emerytalnym, który nie pobiera świadczenia emerytalnego (renty, świadczenia przedemerytalnego, zasiłku przedemerytalnego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego) pracodawca zostawał zwolniony z odprowadzania składki na ubezpieczenie społeczne, a płatnikiem składki stawałby się budżet. Równocześnie pracodawca zobowiązany byłby do podniesienia wynagrodzenia pracownika o równowartość 50% dotychczas opłacanej składki na FUS. Budżet odprowadzałby składkę na ubezpieczenie emerytalne i rentowe od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, a na ubezpieczenie chorobowe od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Zdaniem Prezydium KK powyższa konstrukcja w niewielkim stopniu przyczyni się do zwiększenia zatrudnienia osób w wieku emerytalnym. Zwracamy uwagę, że istniejący system ubezpieczeń społecznych zawiera już bardzo mocną zachętę dla pracownika do pozostania na rynku, w postaci możliwości pobierania całości świadczenia emerytalnego, niezależnie od wysokości wynagrodzenia.

Przedstawiony projekt de facto przewiduje także mechanizm wzrostu kapitału, który mogą zebrać pracownicy, których wynagrodzenie bliskie jest wynagrodzeniu minimalnemu, o ile będą aktywni zawodowo po uzyskaniu wieku emerytalnego – poprzez fakt, że składka odprowadzana byłaby nie od faktycznego wynagrodzenia, ale przeciętnego. NSZZ „Solidarność” uważa, że koncepcja ta jest błędna i zrywa związek pomiędzy podstawą, od której odprowadzana jest składka, a wysokością przychodu. Odpowiedzią na problem niskich emerytur, jest podniesienie wysokości minimalnego wynagrodzenia do godziwego poziomu, a nie tworzenie zaprezentowanej przez Wnioskodawców konstrukcji.

Podsumowując, w ocenie NSZZ „Solidarność” – wskazane przez Wnioskodawców koszty projektu około 2, 5 miliarda rocznie (bardzo przybliżone) w sposób bardziej efektywny mogą zostać przeznaczone na poprawę warunków pracy, które to w większym stopniu przyczynią się do wydłużenia aktywności zawodowej Polaków.

Gdańsk, 9 stycznia 2018 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

